

Claire de lune

Hoorde ik engelen zingen
en zag bleekwitte vleugels
van jonge kinderen
in sepia.

Voerden drie tonen
mij weg van alles:
nog zie ik ons zitten
in aangenaam zonlicht
en hoe wij ons voelden,
verlangend keken
naar wat kwam.

Word ik steeds opnieuw ontroerd
en repeteer ik telkens weer
om maar niet te vergeten.

S. van Tuinen
Dichter in Enschede (die)

